

Arrest

nr. 122 833 van 23 april 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 6 februari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 2 januari 2014 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VAN ELSLANDE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. IMPENS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 21 april 2011 een aanvraag van een verklaring van inschrijving in als zelfstandige werkend vennoot (bijlage 19). Verzoekster werd sinds 5 mei 2011 in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving (bijlage 8) en bekam de E-kaart op 23 juni 2011.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie heeft op 2 januari 2014 een beslissing genomen die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Dit is de bestreden beslissing:

“Mevrouw diende een aanvraag voor een verklaring van inschrijving in als zelfstandige op 21/04/2011 en verkreeg de E-kaart op 23/06/2011.

Betrokkene legde oorspronkelijk ter staving van de aanvraag tot verklaring van inschrijving de volgende documenten voor: het volledig uittreksel van de Kruispuntbank der ondernemingen van de firma (...) Belgium (ondernemingsnummer: 480.132.182) + een bewijs van overdracht van aandelen bij (...) Belgium.

Zij liet daarmee tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken uitschijnen een zelfstandige activiteit te hebben. De voorgelegde documenten waren van doorslaggevend belang bij het toestaan van het verblijfsrecht overeenkomstig art. 50, §2, T van het KB van 8/10/1981.

Het Rijksinstituut voor sociale verzekeringen voor zelfstandigen (RSVZ) heeft echter een onderzoek naar de (vermeende) zelfstandige activiteit van betrokkene ingesteld en is tot de conclusie gekomen dat er geen effectieve activiteit plaats heeft gevonden, waardoor de sociale kas de opdracht kreeg de aansluiting van betrokkene als werkend vennoot bij (...) Belgium met terugwerkende kracht stop te zetten met ingang van 11/04/2011 tot 13/07/2011 (datum stopzetting aansluiting). Dientengevolge heeft het Rijksinstituut, de Dienst Vreemdelingenzaken op 2/08/2013 laten weten dat betrokkene retroactief wordt geschraapt als zelfstandige.

Uit deze bevindingen moet besloten worden dat betrokkene onder valse voorwendsels het verblijfsrecht heeft bekomen en nooit daadwerkelijk een zelfstandige activiteit heeft uitgeoefend. Artikel 42 septies van de wet van 15/12/1980 voorziet dat de Staatssecretaris of zijn gemachtigde een einde kan stellen aan het verblijf, wegens het verstrekken van valse of misleidende informatie of gebruik van vervalste documenten die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het verkrijgen van het verblijfsrecht. Gezien bovenstaande vaststellingen dient overeenkomstig art. 42 septies dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht van de Burger van de Unie.

Uit verder onderzoek van het dossier blijkt dat betrokkene nadien nog heeft gewerkt als werknemer in België. Overeenkomstig het rechtsbeginsel "fraus omnia corrumpit" kunnen geen rechten worden ontleend aan latere tewerkstellingen die een gevolg waren van een frauduleus bekomen verblijfsrecht. Bovendien blijkt betrokkene sinds 07/06/2013 niet meer aan de slag als werknemer..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een eerste middel aan:

"De staatssecretaris voor migratie en asiel, vertegenwoordigd door de Dienst Vreemdelingenzaken heeft artikel 62 van de wet van 5 december 1980 en de artikelen en 3 van de wet van 29 juli 1991 inzake de motivering van administratieve handelingen geschonden. De staatssecretaris voor migratie en asiel, vertegenwoordigd door de Dienst Vreemdelingenzaken heeft ten onrechte geoordeeld de verblijfstitel van verzoekster in te trekken (een verblijfstitel waarvoor ze trouwens 350 euro heeft moeten betalen). Verzoekster zou tewerkgesteld geweest zijn als zelfstandige. Dit is niet correct. Verzoekster wist niet dat ze zelfstandige was. Verzoekster is destijds gaan solliciteren bij (...) met de bedoeling tewerkgesteld te worden als arbeidster. Verzoekster werd aangenomen en dacht dat ze tewerkgesteld was als arbeidster. Dit lieten de loonfiches ook zo uitschijnen. Na een tijdje is verzoekster erachter gekomen dat ze in het bezit was van 5% van de aandelen van (...). Zij heeft hier nooit iets voor getekend. Nadat verzoekster dit vernam, heeft ze ontslag genomen. Verzoekster heeft nooit getekend, noch geaccepteerd om te werken bij (...) als zelfstandige. Verzoekster legt een loonfiche voor van de BVBA (...) Belgium met zetel te 9220 Hamme, (...). Hieruit blijkt dat verzoekster op 4/01/2010 in dienst werd genomen als inpakster arbeidster voor een maandelijks nettoloon van 1.550,53 euro per maand. Verzoekster heeft geen aanvraag ingediend voor een verklaring van inschrijving als zelfstandige, minstens wist zij niet dat zij dit gedaan had. Verzoekster heeft een document gekregen van een Turks persoon, maar was niet op de hoogte van de inhoud van dit document. De Turkse persoon vertelde verzoekster dat zij dit document diende te overhandigen aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Dit heeft verzoekster dan ook gedaan. Verzoeker heeft nooit laten uitschijnen een zelfstandige activiteit te hebben, noch heeft verzoekster valse of misleidende informatie verstrekt of gebruik gemaakt van vervalste documenten. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft ten onrechte geoordeeld dat verzoekster onder valse voorwendsels een verblijfsrecht heeft bekomen. Nadat verzoekster te weten was gekomen dat ze zelfstandige was en ontslag had genomen bij (...), is verzoekster ander werk gaan zoeken. Bovendien heeft verzoekster vernomen dat (...) failliet is gegaan. Dit is niet de fout van verzoekster. Meer nog is verzoekster zelf het slachtoffer geworden van oplichting en bedrog. Verzoekster is al genoeg gestraft en de intrekking van haar verblijfstitel is absoluut het einde voor verzoekster."

2.1.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekster bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoekster betoogt dat zij niet wist dat ze zelfstandige was. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 21 april 2011 zelf een aanvraag van een verklaring van inschrijving als zelfstandig werkend vennoot heeft ingediend. Er werd hiertoe een volledig uittreksel van de Kruispuntbank der ondernemingen van de firma (...) Belgium neergelegd en een bewijs van overdracht van aandelen bij (...) Belgium. De overeenkomst van overdracht van aandelen werd ondertekend door verzoekster zelf.

Verzoekster kan derhalve niet dienstig aanvoeren *“nooit getekend, noch geaccepteerd (te hebben) om te werken bij (...) als zelfstandige”*. Verzoekster werd in de overeenkomst van overdracht van aandelen als werkende vennoot beschouwd. De handtekening die is geplaatst op de overeenkomst van overdracht van aandelen is dezelfde als deze die is geplaatst op de verklaring van inschrijving.

Met loutere beweringen maakt verzoekster niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze tot zijn beslissing is gekomen. Verzoekster bewijst niet dat zij het voorwerp is van oplichting en bedrog. Verzoekster brengt zelfs geen begin van bewijs bij. Dat verzoekster een document zou hebben verkregen van een Turks persoon, kan niet als bewezen worden beschouwd. Verzoekster concretiseert zelfs niet de omstandigheden van de beweerde transactie.

Verzoekster kan zich niet dienstig beroepen op de loonfiche die bij haar verzoekschrift is gevoegd. Die loonfiche heeft zij voordien niet voorgelegd aan de gemachtigde van de staatssecretaris. Aan de gemachtigde kan niet worden verweten geen rekening te hebben gehouden met stukken die hem niet bekend waren op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing. De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen.

Overeenkomstig artikel 42septies van de vreemdelingenwet kan een einde worden gesteld aan het verblijf wegens het verstrekken van valse of misleidende informatie of het gebruik van vervalste documenten die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het verkrijgen van het verblijfsrecht. Het Rijksinstituut voor sociale verzekeringen voor zelfstandigen (RSVZ) is tot de conclusie gekomen dat er geen effectieve zelfstandige activiteit heeft plaatsgevonden door verzoekster, zodat de sociale kas de opdracht heeft gekregen de aansluiting van betrokkene als werkend vennoot bij (...) Belgium met terugwerkende kracht stop te zetten.

Het is niet kennelijk onredelijk dat de gemachtigde op basis van voornoemde gegevens heeft besloten dat verzoekster onder valse voorwendsels het verblijfsrecht als zelfstandige heeft bekomen.

Verzoekster maakt een schending van de motiveringsplicht niet aannemelijk.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoekster voert een tweede middel aan:

“Bovendien voert verzoekster een schending aan van het proportionaliteitsbeginsel conform artikel 10 van de Grondwet evenals een klaarblijkelijk onjuiste beoordeling van de feiten. De beslissing van de staatssecretaris voor migratie en asiel, vertegenwoordigd door de Dienst Vreemdelingenzaken is buitenproportioneel in verhouding met de gevolgen voor verzoekster en wel om volgende redenen: Verzoekster verblijft bijna 3 jaar in België. Verzoekster is perfect geïntegreerd in België en maakt geen misbruik van de Belgische Staat en leeft de wetten, gewoonten en gebruiken perfect na. Verzoekster heeft steeds de nodige inspanningen geleverd om in België werk te vinden en te behouden. Na haar ontslag heeft verzoekster de nodige stappen gezet om jobs te vinden op basis van een interimkantoor. Zij heeft die interimjobs ook bekomen. Op heden heeft verzoekster echter geen job, alhoewel zij

dagdagelijks langs gaat bij interimkantoren en de vacatures doorleest. Er zijn momenteel geen jobs beschikbaar. Verzoekster is echter een doorzetter en geeft de moed niet op. Verzoekster heeft haar hoofdbelangen in België en heeft die steeds behouden. Verzoekster betekent geen gevaar voor de openbare orde en veiligheid van België."

2.2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat nergens in de toelichting bij het middel nader wordt ingegaan op de opgeworpen schending van artikel 10 van de Grondwet. Bij gebreke van een weergave in de toelichting van het middel van de wijze waarop de door verzoekster vermelde rechtsregel zou zijn geschonden, kan de verweerder zich desbetreffend niet met kennis van zaken verdedigen, zodat het middel om die reden als onontvankelijk dient te worden beschouwd (RvS 18 juni 1992n nr. 39.750, Arr. RvS 1992, z.p.).

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het proportionaliteitsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520).

Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat *in casu* niet het geval is. Mede gelet op de bespreking van het eerste middel, blijkt dat verzoekster met haar betoog op generlei wijze een schending van het redelijkheidsbeginsel als toepassing hiervan aannemelijk maakt.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie heeft niet op kennelijk onredelijk wijze het volgende geoordeeld:

"Uit verder onderzoek van het dossier blijkt dat betrokkene nadien nog heeft gewerkt als werknemer in België. Overeenkomstig het rechtsbeginsel 'fraus omnia corrumpit' kunnen geen rechten worden ontleend aan latere tewerkstellingen die een gevolg waren van een frauduleus bekomen verblijfsrecht. Bovendien blijkt betrokkene sinds 07/06/2013 niet meer aan de slag als werknemer."

Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de bestreden beslissing niet proportioneel zou zijn.

Het betoog dat zij perfect geïntegreerd is, geen misbruik maakt van de Belgische Staat, de wetten, gewoonten en gebruiken perfect naleeft en haar hoofdbelangen in België heeft, kan niet tot de vernietiging leiden. Er dient opgemerkt te worden dat verzoekster de wetten van de Belgische Staat niet heeft nageleefd, gelet op de motieven van de *in casu* genomen bestreden beslissing.

In de bestreden beslissing wordt nog vastgesteld dat verzoekster al sedert 7 juni 2013 niet meer aan de slag is als werknemer. De loutere beweringen dat zij dagdagelijks langs gaat bij interimkantoren en vacatures doorleest, doen geen afbreuk aan het feit dat zij op het ogenblik van de bestreden beslissing ongeveer zes maanden niet meer was tewerkgesteld.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De wnd. voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC